

despoder m. Manca

despoderament m. Estat del qui
està despoderat.

despoderat -ada adj. Mancat
de poder o vigor. Un asil per a re-
collir els pobres despoderats i ma-
lalts.

despoliment m. Acció de despolir o
de despolir-se; l'efecte.

despolir v. tr. Preure el poliment
(a una cosa polida) | Pron. Perdre
el poliment

despollissat

despollissar v. tr. Preure el poll
(d'un arbre)